

en Partifælle af mig har fremsat noget lignende i Folketinget. Men det var i alt Fald det, jeg tænkte paa, det var netop det, at der adskillige Steder rundt omkring i Landet mangler Forstaaelse af, at det at være Invalid i almindelig Forstand er ikke det samme som at være Invalid i Invalide-lovens Forstand. Derfor tror jeg, man vilde imødekomme et Ønske hos en stor Del af Befolkningen, hvis man ændrede Invalide-loven i den Retning, jeg her tænker paa, og sagde: Om man er blevet Invalid i Kraft af et Ulykkestilfælde eller i Kraft af en Sygdom, er i og for sig ligegyldigt; man er i begge Tilfælde lige berettiget til Erstatning. Jeg troede, at den højtærede Minister forstod dette. Det viste sig, som sagt, ogsaa, at han godt nok fik fat paa det, da han havde tænkt sig om et Øjeblik. Jeg tror derfor ikke, man alt for stærkt skal fremhæve Uklarheden, og jeg synes, det var ganske uberettiget af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds, der stillede sig i Række med Ministeren, at gøre dette, efter at Ministeren havde udtalt, at han meget godt forstod den Tanke, jeg fremførte.

Maa jeg saa i øvrigt sige til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds, der udtalte, at han var ganske vis paa, at den Frygt, jeg nærede med Hensyn til Gnidningsmodstanden mellem Invalideforsorgen og Aandsvageforsorgen, sikkert ikke vilde opstaa ved en fornuftig Administration, at jeg tror ikke, han tør paatage sig at administrere saaledes, at denne Gnidningsmodstand i alle Tilfælde vil kunne undgaas; jeg tror ikke, det ærede Medlem tør paatage sig nogen Garanti i den Retning. Derfor er jeg fremdeles i høj Grad ængstelig for, at den Sammenblanding af Invalideforsorg og Aandssvageforsorg, der her er Tale om, kan afstedkomme Ulykker gennem det Modsætningsforhold, som kan vise sig ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om de enkelte Personers Behandling, om den skal ske gennem Invalideforsorg eller gennem Aandssvageforsorg. Dernæst tror jeg, som jeg sagde før, at det ikke vil forenkle, men derimod besværliggøre Administrationen, og der er ingen Tvivl om, at det vil bevirke en betydelig Fordyrelse af hele Administrationen.

Den højtærede Minister gjorde mig opmærksom paa, at naar jeg havde talt om den besværlige Fremgangsmaade, som anvises i § 1, var det ikke dertil, Sygekasseinspektoratet har knyttet sine Bemærkninger. Nej, det er jeg ganske klar over, og jeg sagde det udtrykkelig, da jeg læste op. Jeg sagde ganske vist § 5, fordi jeg

ikke var opmærksom paa, at denne Paragraph er forandret til § 6. Som Lovforslaget oprindelig forelaa, var det § 5, til hvilken Sygekasseinspektoratet havde knyttet Bemærkninger, men den er senere forandret til § 6. Heller ikke her har Ministeren efter min Mening ramt rigtigt.

I øvrigt skal jeg ikke forlænge Debatten. Som jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, tror jeg, at der fra alle Sider er Villie til at behandle Lovforslaget saa godt, som det overhovedet er muligt, saa at der kan komme en fornuftig og brugelig Lov ud af det. Ogsaa jeg erkender, at der ganske sikkert tiltrænges Ændringer i visse Henseender.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) er jo aabenbart ikke velfornøjet med, at hans Udtalelser fra mere end een Side under denne Forhandling er blevet karakteriseret som uklare. At det ærede Medlem ikke er tilfreds med det, forstaaer jeg godt. Ikke desto mindre maa han i den fælles Opfattelse, som her er kommet til Orde fra to Sider, dog se et Udtryk for, at der er noget om det, og det er en ganske naturlig Følge af, at Grundtonen i hele hans Udtalelse var denne, at han anser det for uheldigt, at man ved det foreliggende Lovforslag sammenblander Invalideforsorg og Aandssvageforsorg. Det ærede Medlem maa være paa det rene med, at det sker ikke ved dette Lovforslag; en saadan Sammenblanding har fundet Sted ved den bestaaende Lovgivning, og det er netop en Udredning af disse Forhold, der tilsigtes ved det foreliggende Forslag. I øvrigt takker jeg naturligvis det ærede Medlem for hans fornyede Tilsagn om at ville være med til den saglige Behandling af Lovforslaget, som jeg ikke tvivler paa vil finde Sted i det Udvalg, der bliver nedsat.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fastholdt sin Tak til mig, fordi §§ 2—4 er optaget i Lovforslaget. Naar det ærede Medlem virkelig føler en saa dyb Trang til at takke mig fra dette Sted, kan jeg naturligvis kun udtrykke min Glæde derover. Jeg har med mine Udtalelser kun ment, at disse Bestemmelser har været drøftet gennem meget lang Tid mellem det ærede Medlem i hans Egenskab af Embedsmand under Indenrigsministeriet og mig, og at jeg, allerede da han skitserede dem, udtalte min Tilslutning til at søge de Ulemper bragt ud af Verden, som er til Stede paa Grund af, at aandssvage har faaet Invaliderente. Det ærede Medlem fastholdt